

Zarzuty i główne argumenty

- Zgodnie z art. 14 dyrektywy 1999/31/WE istniejące składowiska odpadów, które już działały w momencie transpozycji dyrektywy do prawa krajowego, mogą nadal działać jedynie wtedy, gdy środki wymagane przez uregulowania europejskie zostały podjęte najpóźniej do dnia 16 lipca 2009 r.; w przeciwnym wypadku muszą one zostać zamknięte.
- Same władze cypryjskie przyznały, że ze 115 miejsc niekontrolowanego zbytu odpadów (które z racji „niekontrolowanego” charakteru usuwania odpadów i zarządzania odpadami nie spełniają kryteriów art. 14 dyrektywy 1999/31/WE, w związku z czym nie mogą one kontynuować działalności), które działały już na terytorium cypryjskim, dwa nadal funkcjonują w prowincjach Nikozji i Limassol oraz że nie przewidują one ich zamknięcia przed połową 2015 r. lub początkiem 2016 r.
- Zwraca się uwagę na to, że nastąpiła pewna poprawa w zarządzaniu odpadami na terytorium cypryjskim, niemniej stwierdzona poprawa nastąpiła ze znacznym opóźnieniem, ponieważ zgodnie z art. 14 dyrektywy 1999/31/WE wymagane środki powinny być zostały podjęte najpóźniej do dnia 16 lipca 2009 r. i mimo to, jak przyznają władze cypryjskie, dwa miejsca niekontrolowanego zbytu odpadów nadal działają bez kontroli i w ten sposób naruszenie art. 14 dyrektywy nadal ma miejsce i nie można oczekiwać położenia kresu temu naruszeniu przed upływem co najmniej kolejnych trzech lat.

⁽¹⁾ Dz.U. L 182, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Nienburg (Niemcy) w dniu 13 września 2012 r. — Bianca Brandes przeciwko Land Niedersachsen

(Sprawa C-415/12)

(2012/C 366/44)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Arbeitsgericht Nienburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bianca Brandes

Strona pozwana: Land Niedersachsen

Pytanie prejudycjalne

Czy właściwe prawo Unii, w szczególności klauzulę 4 pkt 1 i 2 Porozumienia ramowego w sprawie pracy w niepełnym wymiarze godzin w załączniku do dyrektywy 97/81 dotyczącej Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC ⁽¹⁾, w brzmieniu zmienionym dyrektywą 98/23 ⁽²⁾, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się mu prawo krajowe,

obowiązujące zbiorowe układy pracy lub praktyka, według których przy zmianie wymiaru zatrudnienia pracownika związanej ze zmianą liczby dni roboczych w tygodniu wymiar jeszcze niewykorzystanego prawa do urlopu wypoczynkowego — którego wykonanie nie było możliwe przez pracownika w okresie odniesienia — zostaje dostosowany w ten sposób, że wyrażone w tygodniach prawo do urlopu wprawdzie pozostaje takie samo pod względem wysokości, jednakże przy tym wyrażone w dniach prawo do urlopu zostaje przeliczone na nowy wymiar zatrudnienia?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r., Dz.U. 1998, L 14, s. 9.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 98/23/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r. w sprawie rozszerzenia dyrektywy 97/81/WE w sprawie porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) na Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Dz.U. L 131, s. 10.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 14 września 2012 r. — Crono Service Scarl i in. przeciwko Roma Capitale

(Sprawa C-419/12)

(2012/C 366/45)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Crono Service Scarl i in.

Strona pozwana: Roma Capitale

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 49 TFUE, art. 3 TUE, art. 3, 4, 5, i 6 oraz art. 101 i 102 TFUE stoją na przeszkodzie stosowaniu art. 3 ust. 3 art. 8 ust. 3 i art. 11 ustawy nr 21 z 1992 r., w zakresie w jakim stanowią odpowiednio, że „siedziba przewoźnika i garaż muszą znajdować się wyłącznie na terenie gminy, która wydała zezwolenie”; że „w celu uzyskania i utrzymania zezwolenia na usługi najmu z kierowcą obowiązkowe jest posiadanie na podstawie ważnego tytułu prawnego, siedziby, garażu lub pomostu cumowniczego położonych na terytorium gminy, która wydała zezwolenie” i że „[...] zamówienia przewozu w ramach usługi najmu z kierowcą składa się w garażu. Rozpoczęcie i zakończenie każdej pojedynczej usługi najmu z kierowcą muszą nastąpić w garażu znajdującym się w gminie, która wydała zezwolenie, z uwzględnieniem powrotu do tego garażu, natomiast odbiór i dostarczenie użytkownika do punktu docelowego mogą nastąpić również na terenie innych gmin”?